

krævet, at Landdistriktet indlemmes i Odense. Landdistriktets Beboere er for den overvejende Parts Vedkommende Folk, der arbejder inde i Odense. Man har da ogsaa dette Forhold, som i høj Grad kommunalt er til Gene for Landdistriktet, at den aldeles overvejende Del af de Penge, som tjenes af Landdistriktets Beboere, omsættes i Odense Købstad. Der findes hverken Sæger, Læger, Apoteker eller større forretningsdrivende af nogen Art — jeg tænker her paa butikshandlende — ude i St. Hans Landsogn. Beboerne vandrer hver Dag i Aaret med deres Penge ind til Odense og omsætter dem der, og Følgen bliver ganske naturligt, at Skatteevnen bliver langt større i Odense, end den er i St. Hans Landsogn. Og et Sogn med en overvejende Arbejderbefolkning, liggende klods op ad en Industriby, vil ikke kunne undgaa, naar Krisetider sætter ind, at blive overordentlig vanskeligt stillet. Dette har man derfor ogsaa i mange Aar haft et aabent Øje for og har derfor ogsaa Tid efter anden krævet, at Landdistriktet skulde indlemmes i Odense; men Odense Købstadkommune har hidtil modsat sig dette. Nu er Kravet paa ny fremsat og fremsat med megen Styrke; der er foretaget de i Loven om Indlemmelse foreskrevne tvende Afstemninger, og begge disse Afstemninger har paa klar og tydelig Maade tilkendegivet, hvad Landdistriktets Befolkning ønsker. Grundejerne har stemt, og af disse har 83,4 pCt. stemt for Indlemmelse og kun nogle ganske faa har stemt imod, og den almindelige Vælgerbefolkning har sidste Torsdag stemt, og ved denne Afstemning har ikke mindre end 86,4 pCt. stemt for Indlemmelse, medens nogle ganske faa har stemt imod. De i Loven foreskrevne 75 pCt. er altsaa ikke blot naaet, men ogsaa overskredet i en ganske usædvanlig Grad. Dermed er Indlemmelsesspørgsmaalet for saa vidt løst, som det maa anses for givet, at Distriktet nu vil blive indlemmet i Odense Købstad i Henhold til Indlemmelsesloven af 1920.

Nu siger man, at denne Indlemmelseslov af 28. Juni 1920 er mangelfuld. Ja, man kan sige om enhver Lov, at der er visse Mangler, visse Uklarheder i den, men Indlemmelsesloven er dog ikke saa mangelfuld, som man fra visse Sider vil give det Udseende af, og den er, synes jeg, aldeles ikke mangelfuld, naar man skal anvende den i det foreliggende Tilfælde. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Medforslagsstillere stiller nu Forslag om, at for at Indlemmelse skal kunne ske, skal Odense-Vælgerne høres, og dersom ikke $\frac{3}{4}$ af

Odense-Vælgerne vil give Tilladelse til det, kan Indlemmelse ikke finde Sted. Hvis man vedtog denne Paragraf og lod den gælde ikke blot for det foreliggende Tilfælde, men i al Almindelighed, kunde man ligesaa godt ophæve hele Indlemmelsesloven; thi derefter vilde saa godt som ingen Indlemmelser kunne finde Sted. Hvis man skal kunne tillade denne enkelte Kommune ved Afstemning at modsatte sig Indlemmelsen, maa fornuftigvis ogsaa andre Kommuner kunne gøre det, ogsaa Kommuner, der som Landkommuner danner Skattely overfor Købstadkommunerne. Hvis Købstæder, som er Skattely overfor Landkommuner, skulde have Lov til at stemme sig fri for Indlemmelse, maa omvendt ogsaa Landkommuner have samme Ret; og dermed vilde hele Indlemmelsesspørgsmaalet i Virkeligheden være omsonst i alle Tilfælde.

Den anden Paragraf, som indeholdes i Lovforslaget, er en Bestemmelse om, at St. Hans Sogns Grundejere ikke i 15 Aar, hvis Kommissionen bestemmer det, skal have nogen Nedsættelse i deres Ejendoms-skat. Jeg vil i al Almindelighed anse en saadan Bestemmelse for at være urimelig, thi ingen kan jo vide, hvorledes kommunale Skatteloves Bestemmelser i Fremtiden vil blive; saa paa Forhaand at fastsætte en Bestemmelse om, at en Kommunes Skatteydere i 15 Aar ikke maa faa nogen Lempelse, uden Hensyn til, hvad man havde vedtaget i gældende Love, maatte anses for at være ganske urimeligt. Alene af den Grund maa jeg fraraade at stemme for denne Paragraf. Jeg maa minde om, at Indlemmelsesloven ikke er et Produkt af tilfældige Omstændigheder, den er blevet lavet efter lang Forberedelse. Først blev der nedsat en Kommission i 1915, en Kommission med meget alsidig Sammensætning bestaaende af Repræsentanter for Købstadkommuner og Landkommuner, Amsraad, bymæssige Bebyggelser i Kommunen, og denne Kommission afgav en enstemmig Indstilling og udarbejdede et Lovudkast, som danner Grundlag for Loven af 1920. Og dette Lovudkast, som førte til Loven af 1920, er ikke saa forskelligt fra Loven af 1920, at der kan være rimelig Grund til at komme i det foreliggende Tilfælde og forlange Loven ændret. Loven af 1920 blev da ogsaa vedtaget enstemmigt af Rigsdagen; de konservative Medlemmer har stemt for denne Lov, saa det maa siges, at de er kommet mere end een Postdag for sent med at sige, at de ikke den Gang tænkte paa, at der var noget, der hed St. Hans Sogn i Odense, der skulde indlemmes. Jo, det gjorde man netop. Det staaar udtrykke-